

3

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Zjevení Boží lásky v poselství Vánoc je potvrzeno nejen celým Ježíšovým životem, ale zvláště jeho závěrem. Ježíš miloval až do krajnosti. Platí tu plně: „do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali...“. Neměl na zemi ani místa, kde by zemřel. Byl vystrčen za město, vystrčen ze země na kříž, umírá mezi nebem a zemí. On miluje dál: „Otče odpusť jim...“ Absolutní zjevení Boží lásky ...

(kardinál Miloslav Vlk)

Úvodní slovo

Není špatné prožít něco krásného, aspoň na chvíli se radovat ve světle Boží lásky. Kéž by Vánoce byly takovým časem pro každého. Jistě, život pak jde dál, a realita všedního dne už nebývá tak hezká. Bůh ale nepřišel tam, kde bylo vše vyzdobeno a připraveno. Možná proto se nás Vánoce tak dotýkají, že nám dávají poznat Boha, který přišel člověku podat ruku v jeho nezáviděníhodné

situaci, a přichází, touží přijít, ke každému z nás.

Na východních ikonách můžeme vidět Ježíška zavinutého v plenách, které vypadají spíše jako pohřební roucho a jesle mívají tvar rakve. Tak nám tento „obrázkový katechismus“ připomíná, že Ježíš přišel pro naši spásu, narodil se, aby za nás zemřel.

To nám připomínají i prosincové svátky svatých, které jsou natolik starobylé, že ani oktáv Narození Páně, je neupozadil. Ve středověku se těmto světcům začalo říkat „Comites

Christi“ – družina narozeného Krista. Tento doprovod následuje svého Pána, a to až k mučednictví svatého Štěpána, či k životu zasvěcenému svědectví o Boží lásce svatého Jana Evangelisty. V případě betlémských dětí stojíme tváří v tvář mučedníkům nedobrovolným, nevinným obětem lidské zvrácenosti a špatnosti. Každému z těchto svědků dává narozený Spasitel jistotu, že život měl a má smysl, protože Bůh se ho v Kristu ujal a vykoupil ho.

Tak v nás Vánoce posilují odhodlání následovat Krista, který přišel pro každého, i když ne každý jej přijímá. Liturgie vánočních dnů i naše krásné zvyky nám pomáhají, abychom uprostřed (často smutné) reality našeho světa, byli nejen o Vánocích plni radosti, lásky a pokoje.

Přeji všem požehnané svátky Božího narození!

Váš farář Jan Mráz

Informace

- **Pořad bohoslužeb** v kostele sv. Tomáše ve vánočním období a předvánoční příležitost ke svátosti smíření je na poslední straně.
- **Děkujeme všem farníkům**, kteří pomohli při velkém předvánočním úklidu kostela.

- **Betlémské světlo** bude v našem kostele k dispozici od neděle 17. prosince do 26. 12.

- **Otevřený kostel** s možností prohlídky betléma bude: **25. 12.** 14–19 h, **26.–27. 12.** 14–17 h, **30. 12.** 14–17 h, **31. 12.** 12–15 h a **1. 1.** 15–19 h.

Prosíme ochotné farníky, kteří by mohli pomoci při hlídání kostela během této doby, aby se zapsali v sakristii nebo se přihlásili kostelníkovi.

- **Křesťanské Vánoce.** Informace o Vánočním programu nejen v našem kostele najdete na <https://www.krestanskevanoce.cz/>.

- **Novoroční výlet.** Milí farníci, rádi bychom vás pozvali na novoroční výlet 1. 1. 2024. Začátek vycházky pro ty nejzdatnější z nás bude u královopolského nádraží v 10.30, pěší trasa do obce Česká je necelých 9 km. My ostatní se budeme připojovat k této skupince v obci Česká – u železniční stanice. Dopravit se můžete vlakem z Brna 12.23 z hlavního nádraží Os 4922 (12.27 Židenice, 12.33 Lesná, 12.37 Královo Pole, 12.40 Řečkovice, 12.44 Česká). Ve 13 hodin bychom chtěli vycházet z České/vlaková zastávka. Procházka povede přes Lelekovice do Vranova – mírné stoupání, v délce do 7 kilometrů. Doprava z Vranova IDOS JmK. Věříme, že putování

zimní krajinou bude fajn příležitostí k setkání. Více info: Jitka Venhudová 728 466 762

• **Kurzy Alfa v naší farnosti.** Od konce ledna příštího roku budou naší farností pořádány kurzy Alfa. Jsou určeny pro lidi, co neměli možnost setkat se s vírou, pro hledající a pro lidi se základními otázkami ve věcech víry.

Ted' hledáme další pomocníky do týmu organizátorů, kteří pomohou ve čtvrtky s organizací. První schůzka bude ve čtvrtek 11. ledna 2024 v 18.30 v zákristii kostela. Pokud máte ve svém okolí někoho, kdo by chtěl do těchto kurzů chodit jako host (tj. člověk, který se chce dozvědět o víře víc), tak informace budou na stránkách naší farnosti. <https://svtomas.net/kurzy-alfa/>

• **Zveme všechny mladé** ve věku 17–23 let do nově začínajícího spolča tomáškovské a jakubské farnosti. Setkání probíhají jednou za dva týdny ve čtvrtek v 19 hodin na faře u sv. Jakuba. Chceme vytvořit místo, kde budeme prohlubovat naši víru a vzájemné vztahy. Nejbližší setkání bude 11. 1. 2024, pokud máte nějaké otázky, neváhejte nám napsat na mail: spolcotaj@gmail.com. Na každého se moc těšíme! ☺ Mládež od sv. Tomáše a sv. Jakuba

• **Dětský karneval.** Zveme všechny děti předškolního a mladšího školního věku (cca 4–12 let) na tradiční farní karneval, který se uskuteční v sobotu 20. ledna 2024 na svatotomášské faře. Sejdeme se ve 14.00 a program bude trvat zhruba 2 hodiny. Bližší informace najdete po novém roce na nástěnce a na webových stránkách farnosti.

Z farní charity

Naposledy v tomto kalendářním roce se s vámi setkáváme na stránkách Tomáška. Vrcholí advent a Ježíš – král dítě se touží znovu narodit do tohoto bloudícího světa. Chceme vám poděkovat za vše, čím jste v tomto roce přispěli potřebným.

Dary

Z vašich peněz jsme přispěli:

Noclehárna pro bezdomovce	6 000 Kč
---------------------------	----------

Charitní balíčky

Jako každoročně i letos Charita připravuje vánoční balíčky pro staré a osamocené, také pro bezdomovce a charitu. Své příspěvky (ovoce, ořechy, cukroví) můžete přinést do pátku 22. 12. 2023 ráno do sakristie. Všem dárcům předem děkujeme.

Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka proběhne ve dnech 1. 1. 2024 – 14. 1. 2023. Na sbírku můžete přispět také na účet 66008822/0800, variabilní symbol 777. Z Tříkrálové sbírky jsou jako obvykle podporovány charitní projekty.

Požehnání otce biskupa koledníkům bude v katedrále 2. 1. 2023 ve 14 hodin.

V neděli 7. 1. 2024 se koná od 18.00 Tříkrálový koncert v Městském divadle Brno moderovaný Janem Čenským, přenášen bude na ČT1. Během něj můžete přispět pomocí dárcovských DMS: DMS KOLEDA 60 nebo DMS TRV KOLEDA 60, DMS KOLEDA 90 nebo DMS TRV KOLEDA 90, DMS KOLEDA 190 nebo DMS TRV KOLEDA 190 na číslo: 87 777.

Pro tříkrálovou sbírku bude opět určena charitní pokladnička na levé straně vedle vchodu do kostela.

V naší farnosti budeme mít dispozici 6 pokladniček. Pokud se najdou ochotní farníci starší 18 let, kteří by chtěli a mohli dělat vedoucí skupinek koledníků, prosíme, aby se do konce kalendářního roku 2023 přihlásili.

Přejeme všem pravý pokoj, lásku a světlo od Toho, který přišel, abychom měli život a měli ho v hojnosti.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Advent a Vánoce nejsou výsadou pouze některých. Před každého člověka je znovu a znovu kladen stejný úkol, který je spjat s tímto obdobím církevního roku. A tím je rozpoznání Ježíše. Když již člověk prožije za svůj život mnoho takových období roku, tak si možná řekne, že už pro něj nejsou ničím novým. Ale nezapomeňme – dokud jsme na zemi, musíme být stále pozorní na znamení, která nám Pán dává. Jedním ze znamení, které vede k rozpoznání Ježíše, je, jak říká papež František, „obloha plná hvězd“. Je jich mnoho, mezi nimi však vyniká jedna obzvláště. Ta dovedla mudrce do Betléma.

A stejně je to i v našich životech: „v určitém okamžiku nás nějaká zvláštní ‚hvězda‘ vyzve, abychom se rozhodli, učinili volbu, vydali se na cestu. Musíme Boha důrazně požádat, aby nám ukázal onu hvězdu, která nás postrčí k něčemu víc, než jsou naše zvyky, protože tato hvězda nás přivede k rozjímání o Ježíši, o tom dítěti, které se narodilo v Betlémě a které chce naše plné štěstí.“ I starý a nemocný člověk má tento úkol – zahlédnout tu hvězdu, která svítí i pro člověka, který mnohé zažil. Nikdy s tím nebudeme hotovi.

Chci vás především povzbudit k tomu, abyste si nemysleli, že už pro vás Pán nemá nic nového na této zemi připraveného. Naopak. Stále s vámi počítá. Chce, aby i vám svítila hvězda, která vás dovede zase o něco dál, než kde jste nyní. A s tímto vědomím prožijme také začátek nového roku.

P. Josef Janoušek, kaplan

Rozhovor

s JUDr Danou Klanicovou

V září jsme v naší farní kanceláři, jak už psal v prvním čísle Tomáška pan farář, přivítali novou pastorační asistentku, kterou vám chceme představit.

Odkud pocházíte a jak jste se dostala k víře?

Pocházím z vesnice Podolí, nacházející se východně kousek od Brna, ve které jsem prožila a žiji zde celý svůj život. Naše rodina byla věřící, ale k víře mě přivedla především moje babička, se kterou jsem od dětství navštěvovala v Podolí nedělní mše svaté, následně jsem prošla výukou náboženství a přijala první svaté přijímání. Potud tedy katolická „klasika“. Po roce 1990 jsem se díky své zálibě ve sborovém zpěvu dostala do společenství mladých v Pozořicích, kde jsem prožila duchovní obnovu a s tím spojené prohloubení víry. Některá tehdy navázaná přátelství trvají dodnes a díky nim se mohu podílet i na službě v církvi, zejména v posledních letech každoroční službou přímělné modlitby na Katolické charismatické konferenci v Brně nebo příležitostně na různých duchovních obnovách.

Co Vaše studia a zaměstnání?

Po absolvování gymnázia jsem vystudovala práva na Právnické fakultě tehdy ještě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, dnešní Masarykovy univerzity v Brně. Nejdlejší část své téměř 35leté právní praxe, a to celých 23 let, jsem strávila prací v notářské kanceláři, kde jsem nejprve jako notářská koncipientka, a po složení notářských zkoušek

jako notářská kandidátka, měla na starosti agendu projednávání dědictví, agendu smluvní a také, řečeno dnešní terminologií, agendu obchodních korporací. Šest let jsem vykonávala i funkci zástupkyně notářky. Paradoxně právě to mě, vzhledem k časové i psychické náročnosti této funkce, přivedlo k rozhodnutí změnit po tolika letech směr mého dalšího působení a přešla jsem na Biskupství brněnské, kde jsem na právním oddělení měla na starosti mimo jiné také především smluvní agendu, poskytování právních konzultací kolegům z jiných oddělení biskupství i zástupcům farností při řešení jejich problémů ve farnostech. V případě potřeby jsem také zastupovala biskupství v dědických řízeních. Při plnění těchto úkolů jsem ráda využívala své zkušenosti z notářské praxe.

Jak jste se ocitla v naší farnosti a jak se Vám tu zatím líbí ?

Jak jistě každý ze svého života ví, některé věci se prostě dějí nezávisle na naší vůli a můžeme se pouze dohadovat o jejich vyšším smyslu. Jak mně bylo řečeno, Biskupství brněnské se rozhodlo nadále využívat právních služeb pouze externí formou, a tudíž pracovní pozici právníka jako svého zaměstnance zrušilo. Téměř současně jsem se však dozvěděla o právě se uvolňující pozici

pracovnice farní kanceláře ve farnosti u kostela sv. Tomáše a po domluvě s panem farářem Mons. Mrázem jsem se rozhodla to zkusit. A snad to byla oboustranně dobrá volba. Práce ve farní kanceláři mně totiž v mnohém připomíná administrativní část mé notářské praxe – jednání s lidmi, zapisování do různých rejstříků, vydávání potvrzení, práce s matrikami apod. To vše mě vždy bavilo a baví. Jen se agenda z pole práva civilního přesunula na pole práva církevního, takže si vlastně stále doplňuji vzdělání ☺, a to je příjemný bonus. Navíc práce se starými matrikami a seznamy, které se datují už od počátku minulého století, velice souzní s mou láskou a respektem ke starým tiskům a listinám – inu notář ☺.

Co byste chtěla vzkázat našim čtenářům?

Co bych mohla vzkázat čtenářům? Vzhledem k tomu, že jsme právě v době adventní, tak určitě pokud možno pokojné a klidné prožití celého adventu a požehnané svátky vánoční. A těším se někdy na viděnou nebo alespoň na slyšenou ve farní kanceláři.

Moc děkujeme za rozhovor. Přejeme Vám jen samé milé klienty, pohodového šéfa a radost z práce pro naši farnost.

redakce

Tomášek má 30 let

V prosinci 1993 vyšlo první nulté číslo Tomáška. Gratulujeme si k našemu výročí, je to svátek nás všech, autorů, vydavatelů, editorů i čtenářů.

Náš farní zpravodaj začal vycházet z iniciativy o. Jiřího Kaňi a Víta Janků. Byl u toho i náš jáhen Jiří Palacký, který navrhl název Tomášek.

TOMÁŠEK, Zpravodaj farního společenství u sv. Tomáše. Vychází 1x měsíčně. Redakce: Vít Janků, Jiří Palacký, Zdeněk Bursík. Kontakt: každý čtvrtek po mši sv. v Sakristii. Nevyžádané rukopisy nevracíme. Řím. - katolický farní úřad u sv. Tomáše Brno, Lidická 6.

Od počátku psal do každého čísla i nejpilnější autor otec Josef Šik. Jeho texty nechyběly v žádném čísle, a protože psal do zásoby, vycházely i dlouho po jeho odchodu. V počtu příspěvků ho už nikdo nemůže překonat. V každém čísle je úvodní slovo od některého z duchovních, nejčastěji faráře, a také od začátku zpravodaje jsou skoro v každém vydání informace o charitě od někoho z rodiny Kad'ourků.

Tomášek vycházel nejprve jako měsíčník od září do června, v posledních letech se vydávání řídí podle

liturgického roku, tak v ročníku je jen 7 až 8 čísel. Je zajímavé procházet se archivními čísly, které jsou na našem farním webu. Několik čísel z 2. a 3. ročníku tam chybí, takže pokud by někdo doma dohledal skoro 30 let staré tisky, budeme rádi za zapůjčení ke skenování. Dlouho byl Tomášek dílem rodinných dílen Svobodů a po nich Kepřtů, ale už je podle mne čas na změnu. Bylo by dobré po pětadvaceti letech přejít na jiný uživatelsky více rozšířený software. Když vydání závisí jen na jednom člověku nebo malé skupince, je to zbytečně riskantní. Snad se zadaří.

Pavel Zahradník

Na obsahu Tomáška se za těch 30 let podílelo velké množství lidí – jak z řad tvůrců, tak i přispěvatelů. Články odrážely a odrážejí dění ve farnosti.

My s manželem jsme dlouho byli jen čtenáři a ti, kteří očekávali a těšili se na nové číslo, v tiráži přečetli jeho tvůrce a fandili jim. Pak v roce 2011 David Svoboda v redakci skončil a náš Honza k nám přišel s návrhem, že jsme čerství důchodci, a zrovna se hledá někdo, kdo by tuto práci kolem Tomáška zvládl – jen do doby, než se podaří najít někoho ... Manžel se rychle LaTeX (sázecí systém) naučil, ale už nestihl všechno předat Pavlu Zahradníkovi, nicméně ten si už s LaTeXem také týká.

Hlavně ale chci poděkovat všem, a je jich opravdu mnoho, kdo se jakkoli podíleli a podílejí na vzniku Tomášků, především Jiřímu Palackému, Vítu Janků, Davidu Svobodovi, Petrovi a Marii Sojce Veselým – ta dlouho psala povídky pro děti, na ni navázala Veronika Veverka Papoušková, Kláře Špunt Zelinkové za její Bystré hlavy, našim duchovním a také vám všem, kdo posíláte články, fotky, upozornění na různé akce. Ještě jednou díky.

Marie Keprtová

Slovo ex-editora

Tomášek letos slaví 30 let své existence. A když k tomu přidám ještě jednu kulatiny – 25 let stylu úvodní stránky, tak je hned důvod k oslavě.

Ale pojďme pěkně popořádku. Mnozí z vás možná neví nebo si nepamatují, že Tomášek zažil zejména ve svých počátcích řadu změn, které postupně formovaly jeho tvář. Stačí ale nahlédnout do archivu, který je dostupný na farních stránkách, a hned si můžete udělat vlastní obrázek.

Mně osobně se nejvíc týká změna z roku 1999, kdy zpravodaj slavil své 6. narozeniny. Tehdejší šéfredaktor Vít Janků už neměl dost času, aby náležitě řídil redakční radu, a tak svoji funkci předal. Komu jinému než nějakému studentovi, ideálně na vysoké škole, který bude mít dostatek prostoru, času a energie. Ano, správně tušíte, tehdy jsem byl v situaci, kdy jsem měl času nazbyt, řadu vizí, a tak jsem hozenou rukavici s nadšením přijal. A protože nové koště dobře mete, rozhodl jsem se udělat řadu změn, které k mému údivu přetrvaly až do dneška.

O té dobře viditelné změně už byla řeč výše – s kamarádem Tomášem Vlkem Dvořákem, který tehdy studoval architekturu, jsme navrhli nový styl úvodní stránky. Cílem změny bylo aktualizovat obrázek kostela a použít čitelnější a odlehčenější písmo. Druhou změnou byl přechod z komerčního textového editoru na bezplatný volně šiřitelný nástroj, který byl pro mě jako studenta vysoké školy tak trochu srdcovkou. Na univerzitě nás totiž již od prvního ročníku

vedli k podporování volně šířitelných nástrojů. A tak Tomášek žil s novou tvář a připravován ve volně šířitelném nástroji dál řadu let až do roku 2011, kdy jsem se asi ne úplně náhodou dostal do stejné životní situace jako můj předchůdce. Přestal jsem mít na redakční práci čas a začal jsem hledat nástupce.

S neskrývanou radostí můžu dnes napsat, že nikoho z navazujících šéfredaktorů/editorů už nenapadl ten šílený nápad jako tehdy mě a ponechal tvář i přípravu Tomáška beze změn. Proto má váš farní zpravodaj stejnou tvář dnes jako před 25 lety. A jsem na ni stejně jako na všechny, kdo se i nadále podílí na každoměsíční přípravě, náležitě hrdý. Ať se Tomáškoví, všem členům redakční rady i příležitostným přispěvatelům daří.

*David Svoboda
ex-editor Tomáška*

Gregoriánské schola

70 let působení

Je tomu skutečně již 70 let, co zakladatelé scholy gregoriánského chorálu u sv. Tomáše zahájili činnost velkého (mužského) sboru, a také takzvaného malého sboru složeného z vybraných malých ministrantů.

Zpočátku se nedělní chorálky, při mši sv. v 8 hodin, konaly jednou měsíčně, až později byly zavedeny pro každou neděli, mimo dobu letních prázdnin.

Zakladateli chorálu i ministrantského konventu u sv. Tomáše byli Česlav Novotný a Ludvík Kolek. Česlav v roce 1968 emigroval do Itálie, kde byl v roce 1973 vysvěcen na kněze. Zemřel v roce 1993 a je pochován v Collevallenze.

Ludvík byl dlouholetým dirigentem scholy a věnoval se i novým zájemcům o tento liturgický zpěv. Jako umělec intenzivně pracoval v oblasti sakrální tvorby a je zakládajícím členem komunity Emmanuel. Zemřel v roce 2021 a je pochován na Ústředním hřbitově v Brně.

Z původního (malého) sboru gregoriánského chorálu dosud ve sboru působí tři zpěváci. Každý sbor pro své další působení potřebuje dorost, tedy nové zpěváky. Obracíme se proto na chlapce a muže, kteří mají zájem o latinské mše svaté a liturgické latinské chorální zpěvy, aby přišli do

našeho sboru. Zkoušky jsou každý pátek v 16.40 hod. v zákristii kostela sv. Tomáše (mimo dobu letních prázdnin).

PhDr. Jan Weinberger

Adventní věnce

Stalo se už tradicí, že odpoledne v sobotu před 1. adventní nedělí vás vůně čerstvého jehličí vede do ministrantské klubovny. Tam i letos byla hromada jedlových větví a z nich šikovné ruce – nejen děvčat a žen – pletly adventní věnce. Potom v 1. patře jste mohli svůj polotovar zkrášlit svíčkami, svícínky, stuhami a mnoha dalšími ozdobami. A v neděli na konci mše sv. si věnec nechat požehnat.

Moc děkujeme Vítě a Richardovi Mikeškovým, kteří zajistili všechen materiál a Vít'a pomáhala i praktickými radami. Ještě jednou velký dík.

M. Keprtová

Zdobení perníčků

Některé akce ve farnosti vznikají zcela nově z iniciativy nadšených mladých kaplanů, na základě poptávky lidu, nebo se náhodně vyklubou při dlouhých debatách u táborových ohňů. A pak jsou tu akce tzv. tradiční, které mnozí z nás zažili jako děti a v téměř nezměněné podobě je znovu prožíváme z druhé strany v roli rodičů.

Zatímco zdobení perníčků patřilo v dětství k oblíbeným kratochvílím, kdy jsme se nenápadně cpali sladkou polevou, teď obnáší především zajištění jedné dávky perníčků. V jedné větě je ovšem skryto množství úsilí a kreativity, jak zapojit děti do přípravy těsta, vykrajování a následného pečení tak, aby co nejvíc pomohly, nebo alespoň co nejmíň

škodily. Při samotném zdobení jde naopak kreativita stranou a vše se točí především kolem řešení drobných sporů o to, kdo si vezme jako první růžovou barvičku na zdobení a neustálého otírání ulepených malých ruček. Bohulibá myšlenka ale zůstává – společně vytvoříme perníčky, kterými následně Mikuláš hned na dvakrát obdaruje děti z naší farnosti.

Veronika Veverka Papoušková

Přijímání nových ministrantů

V úterý 7. 11. na dětské mši svaté bylo slavnostně přijato 5 kluků do řad ministrantského konventu u sv. Tomáše. Na službu u oltáře se svědomitě připravovali od počátku školního roku. Velké díky patří vedoucím 40. skautského oddílu, kteří nové ministranty přivedli. Za každého nově příchozího ministranta jsme nesmírně rádi a k ministrování zveme i další kluky z naší farnosti. Příprava a další výuka nových ministrantů bude probíhat vždy před úterní večerní mší svatou. Případní zájemci o ministrování se mohou obrátit na Matěje Papouška nebo Josefa Boba Zelinku.

Matěj Papoušek

Mikulášovy návštěvy

Letošní první návštěva proběhla již tradičně na konci dětské mši svaté, kdy kaplan P. Jožka Janoušek přivítal sv. Mikuláše a jeho andělský doprovod za zpěvu scholy a společně pak probrali jeho náročné putování až do brněnské diecéze. Děti se nadšeně zapojovaly do diskuse o stavu oprav kostela sv. Jakuba i o tom, jak se zapojují při mši svaté a doma vzorně pomáhají, za což jim právem patřila sladká odměna.

Besídka pro starší děti organizovaná skautskými oddíly při farnosti se

již tradičně konala následující nedělní odpoledne na Petrinu, kde se sešla pestrá směsice dětských herců a jejich příbuzných v roli diváků. Všechny scénky byly letos více než povedené, takže i zde si děti vysloužily od Mikuláše právem perníčkové balíčky. S trochou nostalgie a s velkou dávkou hrdosti na vlastní ratolesti jsme si všechny akce moc užili a děkujeme organizátorům i oběma Mikulášům!

Veronika Veverka Papoušková

Adventní soboty v našem kostele

Před každou adventní nedělí je v sobotu otevřen náš kostel pro veřejnost. V čase 14–17 h. mohou lidé vejít dovnitř, kde je ústředním místem v přítmí kostela nasvícený obraz Panny Marie s Ježíškem před

hlavním oltářem, u kterého mohou zapálit svíčku (jen pro představu – při 2. adventní sobotě zapálilo svíčku 550 lidí). Při tom je také možné si vzít citát z Písma svatého, které je světlem v našem životě.

V atmosféře ztišení s podkresem jemné duchovní hudby lidé často jen tak posedí v kostelních lavicích. Možná, že vlastně mnozí z nich vůbec poprvé na chvíli zůstanou ve ztišení tam, kde my věřící vždy chápeme

Boha nějak více přítomného. Hodně lidí využije příležitosti a napíší na lístečky přímlovu, za kterou je potom sloužena mše svatá. Nebo se někteří spolu s organizátory pomodlí, popovídají anebo využijí příležitosti ke svátosti smíření.

Děti mohou procházet kostelem a hledat betlémský příběh na pokračování. Od 3. adventní soboty je také možné si vzít betlémské světlo.

Osobně jsem velmi rád, že jsme nabídli lidem prostory našeho kostela a takovýmto nenásilným způsobem jim přiblížili to, k čemu každý kostel je – k setkání s Bohem. Moc děkuji všem těm, kteří pomohli s organizací.

P. Josef Janoušek, kaplan

Honza

V Hospici sv. Alžběty 26. října zemřel otec Jan Zachoval. Když jsem v kostele vyvěsil jeho parte, přišla spousta lidí s tím, že ho znali a že to byl výborný člověk. I na jeho pohřbu jsem viděl hodně tváří z naší farnosti. Tak o něm chci napsat. Byl to důležitý člověk mého života a vím, že byl důležitý pro spoustu dalších lidí. Sám říkal, že má nejvíc pokřtěných

v diecézi ve věkové kategorii 80+ a je tu až neskutečné množství lidí, kterým byl kmotrem. Nejvíc působil v prostředí nemocnic, léčeben a hospiců, kde pomáhal nejen pacientům. Byl opravdovým milosrdným bratrem všem lidem dlouho předtím, než přišel k těm s velkým M. Znal obrovské množství lidí a, pokud vím, všechny si pamatoval. Když jsme si ho dobírali, že zná snad všechny lidi v Brně, skromně namítal, že tomu tak není, že jel zrovna šalinou a byla tam jedna paní, kterou neznal. Všichni, co ho trochu znali, mu říkali Honzo. A když o něm mluvili, říkali náš Honza.

Nejužitečnější byl v roli nemocničního kaplana a své hluboké poznatky a bohaté zkušenosti předával dál. Já jsem se s ním nejčastěji potkával jako dobrovolník v rajhradském hospici, na Petrově při přípravách na službu ve farnosti a párkrát jsem byl i na jeho přednáškách jinde. Školil nemocniční kaplany, zdravotnický a sociální personál, charitní dobrovolníky i ty, co přinášejí Pána Ježíše lidem v nemocnicích, léčebnách, sociálních ústavech a hospicích. I tohle dělal po Honzovsky. Předával všechny potřebné poznatky, ale největší důraz kladl na osobní lidský kontakt. Učil nás, že kamkoli přijdeme, máme si nejdříve všimnout

těch, co tam pracují, uklízeček, pečovatelek, ošetřovatelů, zdravotních sester a podobně. Říkal, že doktorům občas někdo poděkuje, ale těm ostatním skoro nikdo, a tak to máme dělat my. A když přijdeme za někým na pokoj, máme pozdravit a oslovit všechny, co tam jsou. I ti jsou důležití a nejen pro toho, za kterým jdeme.

Honza měl spoustu charismat, ale po většinu doby, co jsem ho znal, jakoby si myslel, že má i charismata, která neměl. Neuměl být najednou na více místech a konat v záporném čase. Ale pro jeho povahu jsem nikdy nezažil, že by se na něj někdo kvůli tomu zlobil ani perfekcionista vždy přesní a dochvilní. Všichni jsme věděli, že když není tam, kde měl být a nedělá, co si myslíme, že měl, tak je to jen proto, že slouží někde jinde, kde je mnohem potřebnější a užitečnější. Byl obrovským optimistou. Tvrdil: „Vždycky všechno dobře dopadne, jen někdy nepoznáme hned, že je to dobře.“ Já to tak při vnímání hrůz tohoto světa nemám, ale chtěl bych. Když si někdo nebyl jistý, zda něco udělal správně, že to možná nebylo přesně tak, jak se tom má dělat, tak všechny uklidňoval svojí vírou v Trojici: „Nebojte se, Oni si to nahoře správně přeberou.“ Když jsem začal svoji kostelnickou kariéru a svěřil se mu, že mám pocit, že tak jak to děláme si to Ježíš nepředstavoval, reagoval: „No jasně, že nepředstavoval!“ Ale

zároveň neměl potřebu chtít nějakou změnu. Měl respekt k tradici a víru v Církev. Připomněl mi, že přece dávno vím, že nejdůležitější je stav srdce, myslí a upřímná touha po službě Bohu. Ty vnější projevy nejsou tak podstatné. Víím, že si přál mnohem skromnější pohřeb, než měl. Určitě ale pochopil, že ten velkolepý obřad nebyl projevem okázalosti, ale jen naší lásky, úcty a vděčnosti.

Mě nejvíce fascinoval, jak dokázal svým milým, vlídným a laskavým přístupem úplně zbořit a převrátit různé mylné a naivní představy.

Jeden čas Honza chodíval do Lískovce za otcem Josefem a často ho citoval. Ten o slavnosti Všech svatých pronesl: „Dnes si připomínáme stovky těch, kteří prošli kanonizačním procesem a byli církví prohlášeni za svaté, a ještě větší množství těch, kteří byli stejně tak svatí, jen tím procesem neprošli a mnozí ani nebyli křesťané.“

I otec Jan Zachoval, náš Honza, má svátek 1. listopadu.

Pavel Zahradník

Vánoční povídka

František zalezl pod peřinu a nechtělo se mu dělat nic víc, než zabrblat jednu večerní přímluvu, a pak pokračovat ve čtení napínavého

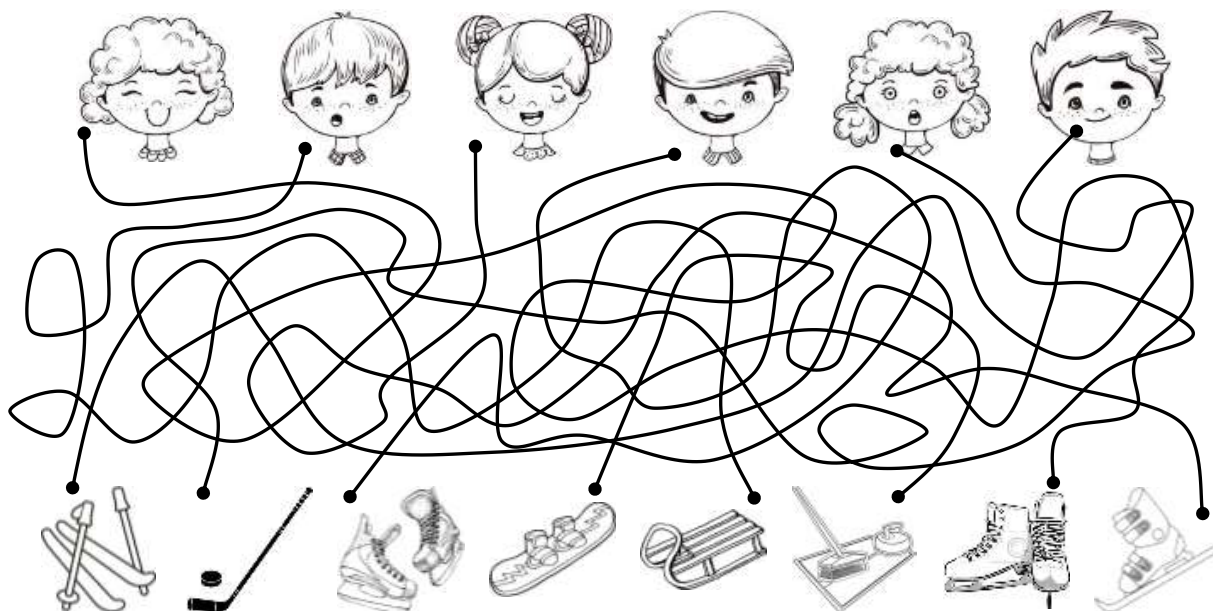
děje nové fantasy, kterou mu půjčil spolužák Kája. Sestřičky ho ale tahaly za nohu a volaly: „Franto, jdeme zapálit první svíčku, pojď s náma. Už se blíží Vánoce a naše dopisy zmizely z okna!“ Jenže starší brácha na Ježíška dávno nevěřil a už vůbec ho nezajímalo, co si přejí k Vánocům dvě malé holky. Nakonec do dětského pokoje nakoukl tatínek a Františkovi na oko pohrozil: „Alou do kuchyně, nebo zítř chystáš snídani pro všechny!“ Celá rodina se posadila kolem stolu, a tak i Franta musel uznat, že se letos mamince a holkám adventní věnec moc povedl. Starší Kačka vyrobila andílka, který trůnil uprostřed a mladší Barborka všem ukazovala malé ozdoby na stromek z oříšků a mašliček, co chystala ve školce. Franta se trochu zastyděl, že k výzdobě ničím nepřispěl. Ale než stačil něco říct, maminka zahájila modlitbu: „Pane Bože, stejně, jako teď zdobíme na Vánoce naše domovy, pomáhej nám, abychom v době adventní přichystali na narození Ježíše Krista i naše srdce.“ A to už Franta věděl, jak se může zapojit: „Mami, hned zítra ráno odvedu holky do školky i do školy, ať to stihneš do práce! A večer pomůžu tátovi opravit tu starou židli.“ Rodiče se na sebe tiše usmáli a věděli, že oni už své tři dárky od Pána Boha dávno dostali.

Veronika Veverka Papoušková

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

ZIMNÍ SPORTY. Dětem se popletlo sportovní náčiní. Pomůžeš jim najít to správné?

PRO STARŠÍ

VÁNOCE. Hledej skrytá slova. Zbylá písmena čtená po řádcích, tvoří tajenku.

B	I	A	T	L	O	N	E	C	I	P	E	Č	Š	A	M	L	E	H	T
R	Ě	Ě	S	B	T	Í	Y	U	R	U	K	A	V	I	C	E	Ů	Z	D
U	R	Ž	A	O	V	Í	K	R	A	S	O	B	R	U	S	L	E	N	Í
S	P	O	K	B	K	O	Ň	L	J	S	A	K	J	E	K	O	H	V	A
L	Y	Ž	E	Y	T	Ý	Á	I	V	I	N	Š	U	Y	J	Y	K	U	P
E	E	H	O	K	E	J	S	N	O	W	B	O	A	R	D	I	N	G	M
B	O	B	I	S	T	É	E	G	V	Á	Í	N	Á	V	O	Ž	Y	L	M

běžky, biatlon, bobisté, boby, brusle, curling, čepice, helma, hokej, hokejka, hůlky, krasobruslení, lyže, lyžování, puky, rukavice, sánky, snowboarding

VÁNOCE 2023 V KOSTELE SV. TOMÁŠE

Mimořádná předvánoční příležitost ke svátosti smíření bude v našem kostele: **18. 12. – 22. 12. od 15.30 do 19.30 hodin** (od pondělí do pátku, dle možnosti bude přítomno více kněží).

Je možné využít zpovědní službu též v dalších brněnských kostelích, především **u kapucínů, kde je stálá zpovědní služba každý všední den od 9 do 16.30** (v předvánočním týdnu bude k dispozici více kněží).

POŘAD BOHOSLUŽEB

24. 12. 2023 – 4. neděle adventní / Štědrý den

- * **dopoledne** nedělní pořad bohoslužeb (7.45 – 9.00 – 11.00)
- * 16.00 vánoční mše pro děti se zpěvem dětské scholy
- * 24.00 půlnoční mše svatá se zpěvem chrámového sboru

25. 12. 2023 – slavnost Narození Páně (Hod Boží vánoční)

- * nedělní pořad bohoslužeb (7.45 – 9.00 – 11.00 – 19.30),
mše sv. v 9.00 se zpěvem chrámového sboru

26. 12. 2023 – svátek sv. Štěpána

- * bohoslužby v 7.45, v 9.00 a v 17.30

31. 12. 2023 – neděle v oktávu vánočním, svátek Svaté Rodiny

- * **dopoledne** nedělní pořad bohoslužeb (7.45 – 9.00 – 11.00)
- * 16.00 mše svatá na poděkování za uplynulý rok
(památka sv. Silvestra se letos neslaví)

1. 1. 2024 – slavnost Matky Boží Panny Marie (občanský Nový rok)

- * nedělní pořad bohoslužeb (7.45 – 9.00 – 11.00 – 19.30)